

הראש הג'ינג'י

יורי קובל

באזור דרומי חם, על החול מלא
עכבישי טרנטולה, עמדה העיר
אכלגבינה. בעיר הזו התושבים אכלו
הרבה גבינה, כזה היה שם המנהג
הלאומי.

וחי שם גם איש אחד בשם מספראש,
ספר.

יום אחד ישב מספראש במספרה שלו
וחיכה למי שיבוא להסתפר אצלו. אבל
איש לא בא. כולם היו עסוקים באכילת
גבינה.

פתאום נפתח חלון ומהרחוב הופיע
ראש. ראש ג'ינג'י וכל כך שעיר שרק
לקרוא "חמס!".

"אפשר לקבל כאן תספורת תרבותית?"
שאל הג'ינג'י .
"בקשה, בקשה, בקשה!" קפץ ממקומו
מר מספראש "תכנס, שב בכורסה!
אספר אתך יפה, תרבותית מאוד!"
"פּו-פּו-פּו" נאנח הג'ינג'י "חם מדי
במספרה שלך. תספר אותי דרך
החלון. רק אל תגוז את הזקן, תעשה

תסרוקת כזו שאדמה לשמש."
מספראש לקח מספריים לידו ומהר
מאוד גזר את שערותיו של הג'ינג'י
מראשו, כלומר ספר אותו תרבותית
מרוד.
"ואני עכשיו דומה לשמש?" שאל
הג'ינג'י .
"מאוד, מאוד דומה" שיבח מספראש
את עבודתו "למראה שלך רוצים
להסתתר בצל."
"תודה, תודה. אז אלך עכשיו."
"איך זה 'הולך'? ומי ישלם?"
"האח שלי ישלם" אמר הג'ינג'י, ובחלון
הופיע ראש שחור.
"כסף אחר כך" אמר השחור "עכשיו
תספר גם אותי. רק אל תיגע בשפם."
"אז כנס למספרה ושב בכורסה."
"לא, דרך החלון, כמו שספרת את
אחי."

התקבל בדיוק כדור אלה רק משהו
עגלגל, קרח ומקומט.

"אשלם עבורי ועבור האחים" אמר

"כמה זה?"

"שקל."

"מה-מה-מה?" קרה הקרח "שקל?"

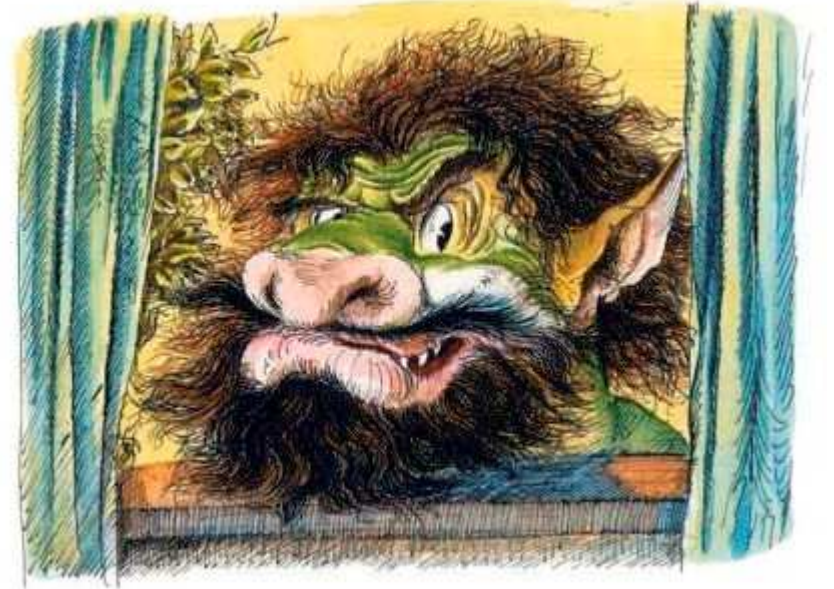
שקל שלם? השתגעת?"

והוא הושיט יד שעירה לתוך המספרה,

תפס את הספר בצווארו והוציא אותו

מה לעשות? מספראש נאלץ לספר גם
את האח השני דרך החלון. עבודה זו

עבודה.

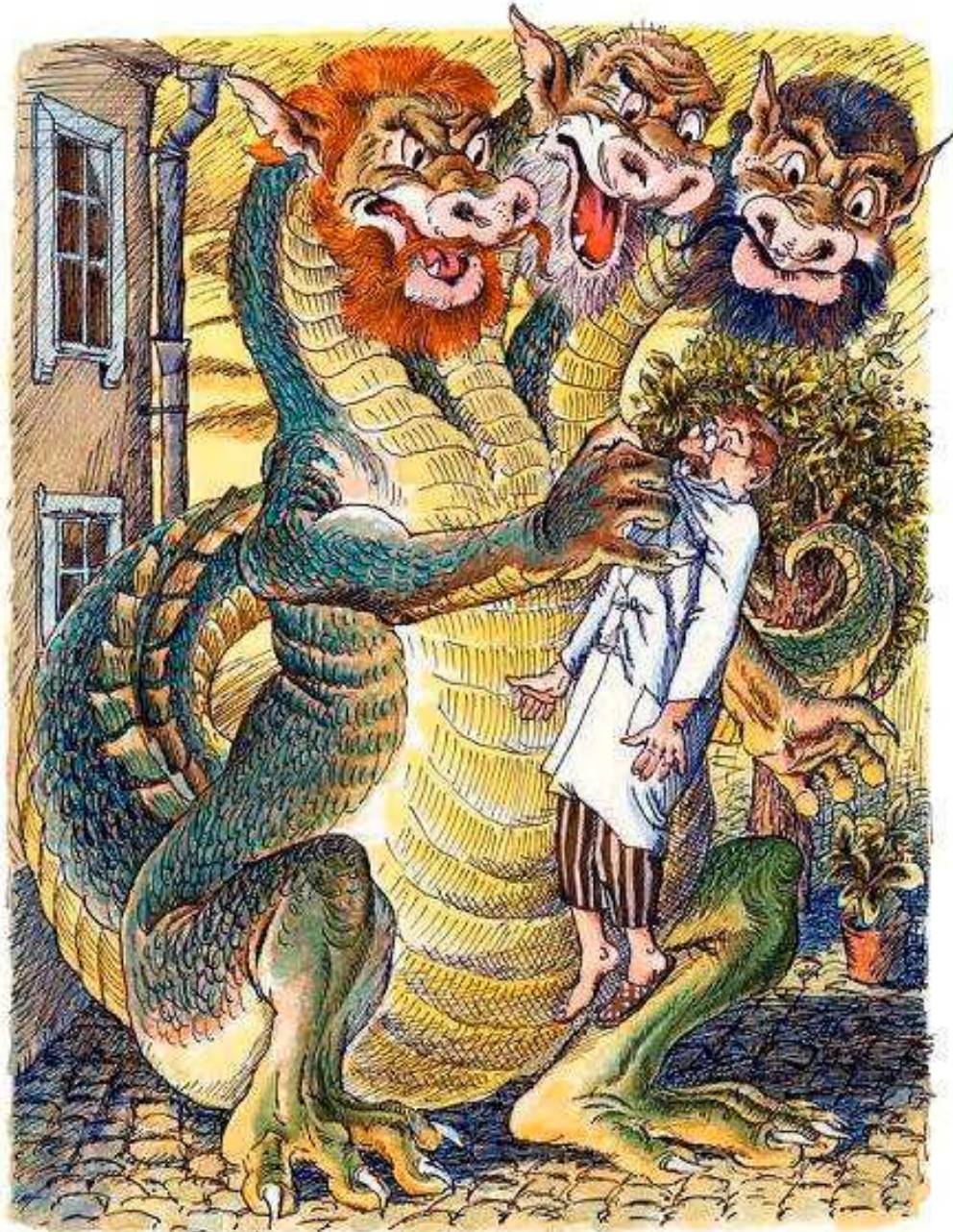
"ואולי הם שלושה?" חשב מספראש
ובאמת, בחלון הופיע האח השלישי.

לבן-לבן, ממש בעל-שיבה.

"תגלח אותי לגמרי" אמר "שהראש

יראה כמו כדור!"

מספראש גילח את הראש, אבל לא

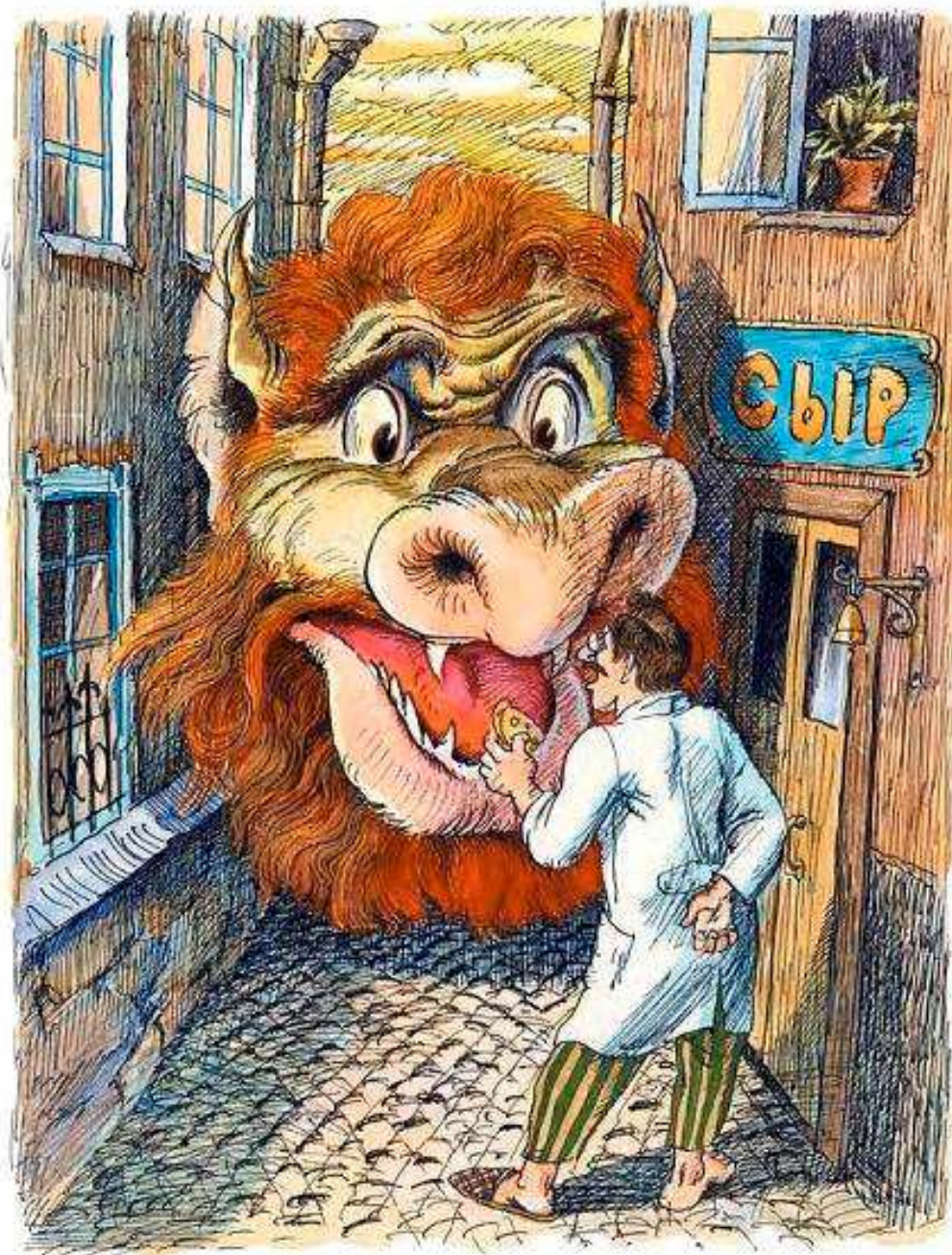
החוצה לרחוב.
ואז מספראש ראה שהוא בידיו של
דרקון ענק, בעל שלושה ראשים -
ג'ינג'י, קרח ומשופם!
"אחיי!" צעק הקרח "שקל! הוא רוצה
שקל שלם! מה נעשה לו?"
"לשבור אותו" אמר הראש השחור.
"זה לא יפה" אמר הראש הג'ינג'י "הוא
סיפר אותי יפה ולא צריך לשבור אותו!"
"כן צריך!"
"רגע אחד, אחים" אמר מספראש "לא
ידעתי שאתם ראשי דרקון. ביקשתי
בסך הכל שקל אחד! ולדרקון כזה, ועוד
בעל שלושה ראשים, הייתי צריך לקחת
- אלף!"
"מה - מה - מה?" קראו כל שלושת
הראשים והכף הגדולה של הדרקון
נפתחה מרוב הפליאה. מספראש קפץ,
רץ מעבר לפינה ונעלם.

והנה מה שקרה אחר כך. הדרקון גם הוא הלך מעבר לפינה וראה שלפניו

שלוש סמטאות צרות. ואז הראש המשופם התקדם ישר, הקרח ימינה והג'ינג'י שמאלה. אבל הסמטאות היו כל כך צרות שהם היו צריכים להידחף פנימה וגוף הדרקון נשאר מאחור. זה סיפור! הדרקון נעצר. הוא משך את הראשים שלו והם לא זזו. הראשים זזים קדימה, אבל אחורה לא יכולים.

האוזניים מפריעות!
מספראש רץ ורץ עד שנעצר. הסתכל אחורה - אין כל דרקון. הלך חזרה, הביט וראה את הראש הקרח תקוע בגובה הקומה השנייה, בין שני קירות. "איפה האחים?" שאל מספראש. "אינני יודע" ענה הקרח "נעלמו איפה שהוא. עזור לי מספראש! עזור! תציל!" "ממש אינני יודע איך לעזור לך. טוב, אלך לחפש את האחים שלך." הלך מספראש, הלך ואחרי זמן ראה באחת הסמטאות את הראש השחור, ואחר כך את הראש הג'ינג'י. "באמת יפה ספרתי אתך" אמר הספר "אתה ממש כמו השמש. ומתי תשלם לי על העבודה? הה? זה סך הכל שקל אחד!" "אבל אין לנו אף פרוטה" אמר הג'ינג'י. "אין דרקונים קבצנים."

"דווקא יש. נסה להאכיל שלושה
ראשים!"
"וגבינה היית אוכל?"
"רק תן!"
מספראש הוציא גבינה מהכיס ונתן
אותה לראש הג'ינג'י.
"טוב" אמר מספראש "אנסה לעזור לך,
ואתה תוציא אחר כך את האחרים.
נסה לדחוף את הראש קדימה. כך.
ועכשיו אחורה."
"אחורה אני לא יכול. האוזניים
מפריעות."
"וכלפי מעלה?"
הג'ינג'י דחף את הראש למעלה.
הבניינים היו נמוכים והראש השתחרר.
"תודה לך, מספראש" אמר הג'ינג'י "גם
ספרת יפה, גם האכלת בגבינה, וגם
את ראשי הפזיז שחררת ממלכודות
העיר."

"לא, אתה גאון וזה הכל" והם עוד
הרבה זמן התווכחו האם מספראש הוא
גאון או לא.

אחר כך הג'ינג'י הוציא את הראשים
האחים שלו מהסמטאות והדרקון הלך
למדבר. ומספראש הלך הביתה.
ואולי המוזר ביותר הוא שאף אחד
מתושבי העיר אכלגבינה לא שם לב
לדרקון. אבל אפשר להבין אותם. הם
אכלו גבינה.

"בבקשה" ענה מספראש "אבל מה
שחשוב זה שאני מאוד מרוצה

מהתספורת שלך. עכשיו אני כבר לא
סתם ספר, אלא אומן."
"כן, אתה אומן גדול. גאון. ממש
פיקסו!"
"לא, אל תגזים" אמר מספראש?